პროლეტარიანო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

КОМУНИСТ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

გამოცემის 29-ე წელი

კვირა, 7 ნოემბერი, 1948 წ. № 222 (8266). ფასი 20 კაპ.

ლენინის დროშით, სტალინის წინამძღოლობით — წინ — კომუნიზმის გამარჯვებისაკენ!

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე საბჭოთა კავშირის გენერალისიმუსი იოსებ ბესარიონის-ძე სტალინი

თბილისის სანარმოთა მიღწევები საოჯახომგრო სოციალისტურ შეჯიბრებაში

ახალი საწარმოო მიღწევებით შეხვდნენ დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის 31-ე წლისთავს საბჭოთა საქართველოს დედაქალაქის საწარმოები. ოქტომბერში თბილისის მრეწველობამ საერთო პროდუქციის გამოშვების გეგმა შეასრულა 111,7 პროცენტით. აქედან სარეწო კოოპერაციის სამმართველოს არტელებს ოქტომბრის გეგმა შესრულებული აქვთ 117,3 პროცენტით, ხოლო საქართველოს ინვალიდთა კოოპერაციული კავშირის არტელებს — 118,3 პროცენტით.

1948 წლის ათ თვეში თბილისის მრეწველობამ საერთო პროდუქციის გამოშვების გეგმა შეასრულა 103,3 პროცენტით.

31-ე წლისთავის დღესასწაულისათვის წლიური საწარმოო გეგმა გაანადდა 26 საწარმომ. იმ საწარმოთა შორის, რომლებმაც წლიური გეგმები შეასრულეს 1-დან 6 ნოემბრამდე, არიან—ორჯონიკიძის სახელობის მანქანათმშენებელი ქარხანა, ქარხანა „დაზგა“, ზეთსახდელი, პლასტმასის, ასფალტ-ბეტონის, გაჯის მექანიზებული და კონიაკარაყის ქარხნები, ფეხსაცმლის მესამე, მასრა-ყოვის და მეორე საკონდიტრო ფაბრიკები, მუსიკალური ავეჯის კომბინატი და სხვა საწარმოები.

მრავალმა საწარმომ ათ თვეში 11 თვის გეგმა გაანადდა. მათ შორის არიან — 26 კომისრის სახელობის, ავშალის ფოლად-თუჯის სამსხმელო, ლითონკონსტრუქციების ქარხნები, სართავ-სატრიოტაჟო კომბინატი, სამოდელო ფეხსაცმლის ფაბრიკა, მეორე სამკერვალო ფაბრიკა და მრეწველობის მთელ რიგ სხვა დარგთა საწარმოები.

ბევრმა იმ საწარმომ, რომელიც წინათ ჩამორჩებოდა, ოქტომბერში შესამჩნევად გააუმჯობესა მუშაობა და შეასრულა თვიური დავალება. მათ შორისაა ორთქლმავალ-ვაგონსარემონტო ქარხანა.

საოქტომბრო სოციალისტური შეჯიბრების ფარგლებში გაშლის შედეგად თბილისის მრეწველობის საწარმოებმა მრავალი სერიოზული წარმატება მოიპოვეს ზეგეგმიანი დაგროვებისათვის ბრძოლაში და აითვისეს ახალი სახის პროდუქციის გამოშვება. ომის შემდგომი სტალინური ხუთწლედის მესამე გადამწყვეტი წლის საწარმოო დავალებათა წარმატებით შესრულებისათვის შეჯიბრებას თბილისის მრეწველობის მუშაკები ახალი ძალით ჩაერევნენ.

სსრ კავშირის შეიარაღებული ძალების მინისტრი საბჭოთა კავშირის მარშალი ნ. ბულგანინი

ბრძანება

სსრ კავშირის შეიარაღებული ძალების მინისტრისა

1948 წლის 7 ნოემბერი № 85 ქალაქი მოსკოვი

ამხანაგო ჯარისკაცებო და მატროსებო, სერჟანტებო და ზემდეგებო!

ამხანაგო ოფიცრებო, გენერლებო და ადმირალებო!

დღეს საბჭოთა ხალხი და მისი შეიარაღებული ძალები დღესასწაულობენ დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის ოცდამეთერთმეტე წლისთავს.

საყოველთაო სახალხო დღესასწაულს ჩვენი სამშობლო ხვდება უდიდესი პოლიტიკური და შრომითი აღმავლობის ვითარებაში. მთელი საბჭოთა ხალხი და მისი შეიარაღებული ძალები აღფრთოვანებით მუშაობენ კომუნისტური პარტიის, საბჭოთა მთავრობის, ჩვენი ბელადისა და მასწავლებლის — ამხანაგ სტალინის მიერ დასახული ამოცანების შესასრულებლად.

ლენინ-სტალინის პარტიის ხელმძღვანელობით საბჭოთა ადამიანებმა, საყოველთაო სახალხო სოციალისტური შეჯიბრების საფუძველზე, დიდი წარმატებანი მოიპოვეს სახალხო მეურნეობის აღდგენისა და შემდგომი განვითარებისათვის, ომისშემდგომი ხუთწლედის მესამე, გადამწყვეტი წლის გეგმის ვადამდე შესრულებისათვის ბრძოლაში.

ჩვენი მრეწველობისა და სოფლის მეურნეობის წარმატებამ, პროდუქტებისა და საქონლის ფასების შემცირებამ, მანეთის მყიდველუნარიანობის ამაღლებამ გამოიწვიეს მშრომელთა ცხოვრების მატერიალური პირობების მნიშვნელოვანი გაუმჯობესება.

საბჭოთა ხალხი, რომელსაც ბოლშევიკური პარტია ხელმძღვანელობს და ალაფრთოვანებს, რწმენით მიდის წინ თავისი მიზნის — კომუნიზმისაკენ.

საბჭოთა კავშირი, ერთგული მშვიდობისა და საერთაშორისო უშიშროების პოლიტიკისა, გაბედულად და თანმიმდევრულად განაგრძობს ბრძოლას ახალი ომის საფრთხის წინააღმდეგ, ხალხთა მეგობრული თანამშრომლობისათვის.

საბჭოთა კავშირის მშვიდობისმოყვარე საგარეო პოლიტიკა წინააღმდეგობას ხვდება ინგლისელ-ამერიკელ ომის გამჩაღებელთა მხრივ, რომლებიც ფუშავენ საბჭოთა კავშირთან შეთანხმებისა და თანამშრომლობის პოლიტიკას და ისწრაფვიან გაიჩაღონ ახალი ომი. მაგრამ ომის გაჩაღების ეს პოლიტიკა განწირულია ჩაბაშელად, ვინაიდან მშვიდობის მომხრე საზოგადოებრივი ძალები დიდია, ისინი დღითიდღე იზრდებიან და მტკიცდებიან და ომის გამჩაღებლები მათ ვერ დასძლევენ.

მშვიდობისა და უშიშროების საქმე, ჩვენი სახელმწიფო ინტერესების უზრუნველყოფის საქმე მოითხოვს საბჭოთა შეიარაღებული ძალების ძლიერების შემდგომ განმტკიცებას, მათს მოდგმე საბრძოლო მზადყოფნას თავისი სოციალისტური სამშობლოს დასაცავად.

დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის ოცდამეთერთმეტე წლისთავს ჩვენი შეიარაღებული ძალები შეხვდნენ ახალი წარმატებებით საბრძოლო და პოლიტიკურ მომზადებაში. წარმონის ხაზგასმული პერიოდში საბჭოთა მეომრებმა შეასრულეს მათს წინაშე დასახული ამოცანები, აითვისეს სამხედრო და პოლიტიკური ცოდნა და პრაქტიკული ჩვევანი.

სახმელეთო ჯარების, სამხედრო-საჰაერო და სამხედრო-საზღვაო ძალების მთელი პირადი შემადგენლობა ვალდებულია მომავალშიც ბეჯითად იმუშაოს თავისი სამხედრო ოსტატობისა და პოლიტიკური მომზადების სრულსაყოფად, აითვისოს და წინ წასწიოს საბჭოთა სამხედრო მეცნიერება, აიმაღლოს ტექნიკური კულტურა, განამტკიცოს დისციპლინა და გაამლიეროს სიფხიზლე.

ამხანაგო ჯარისკაცებო და მატროსებო, სერჟანტებო და ზემდეგებო!

ამხანაგო ოფიცრებო, გენერლებო და ადმირალებო!

მოგეხსენებიან და მოგიხილავთ დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის ოცდამეთერთმეტე წლისთავს.

საყოველთაო სახალხო დღესასწაულის აღსანიშნავად ვბრძანებ:

დღეს, 7 ნოემბერს, ოცი საარტილერიო ზალპით, მიცემულ იქნას სალუტი ჩვენი სამშობლოს დედაქალაქ მოსკოვში, მოკავშირე რესპუბლიკათა დედაქალაქებში, აგრეთვე კალინინგრადში, ლვოვში, ხაბაროვსკში, ვლადივოსტოკში, პორტ-არტურსა და გმირ ქალაქებში: ლენინგრადში, სტალინგრადში, სევასტოპოლსა და ოდესაში.

გაუმარჯოს ძმრ საბჭოთა ხალხს და ჩვენს მძლავრ სამშობლოს!

გაუმარჯოს საბჭოთა კავშირის შეიარაღებულ ძალებს!

გაუმარჯოს ჩვენს საბჭოთა მთავრობას!

გაუმარჯოს ჩვენს სახელოვან კომუნისტურ პარტიას!

გაუმარჯოს ჩვენი გამარჯვებების სულისჩამდგმელსა და ორგანიზატორს — დიდ სტალინს!

სსრ კავშირის შეიარაღებული ძალების მინისტრი
საბჭოთა კავშირის მარშალი ნ. ბულგანინი

ამხანაგ ი. ბ. სტალინს

ძვირფასო იოსებ ბესარიონის-ძე!

მშრომელთა დეპუტატების მოსკოვის საბჭოს საზეიმო სხდომა, პარტიული, საზოგადოებრივ ორგანიზაციათა და საბჭოთა არმიის წარმომადგენლებთან ერთად, მიძღვნილი დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის 31-ე წლისთავისადმი, მგზნებარე, გულითად სალამს გიძღვნით თქვენ, საბჭოთა ხალხის ბრძენ ბელადსა და მასწავლებელს!

საბჭოთა კავშირის ხალხები ოქტომბრის სახელოვან ოცდამეთერთმეტე წლისთავს ხვდებიან ომისშემდგომი ხუთწლიანი გეგმის ვადამდე მთლიანად და გადაჭარბებით შესრულებისათვის თავდადებული ბრძოლის ვითარებაში. საბჭოთა ადამიანები, რომლებსაც ხელმძღვანელობს მათი ნაცადი ავანგარდი — კომუნისტური პარტია—ძალ-ღონესა და შრომას არ იშურებენ, რათა განამტკიცონ თქვენი, ამხანაგო სტალინ, გენიალური წინასწარდასახულობანი ჩვენი სოციალისტური სახელმწიფოს შემდგომი განვითარებისა და განტკიცების დარგში.

დიდი გამარჯვებანი მოიპოვეს გასულ წელს ჩვენმა მრეწველობამ, ტრანსპორტმა და სოფლის მეურნეობამ. განსაოცებელია ომისშემდგომი ხუთწლედის ერთ-ერთი უძნშვნელოვანესი ამოცანა—მიღწეული და მნიშვნელოვნად გადაჭარბებულია ომამდელი დონე. დიდი ნაბიჯი გადადგა წინ ჩვენმა სოციალისტურმა კულტურამ და მეცნიერებამ. განუხრელად მაღლდება მშრომელთა ცხოვრების მატერიალური და კულტურული დონე. ყოველივე ამაში ახალი ძალით ჩანს თავი საბჭოთა წყობილების, მეურნეობის სოციალისტური სისტემის უდიდესმა უპირატესობამ კაპიტალიზმის წინაშე.

მთელ საბჭოთა ხალხთან ერთად სერიოზული წარმატებანი მოიპოვეს ჩვენი სახელოვანი დედაქალაქის მოსკოველთა და მოსკოვის ოლქის მშრომელებმა.

დედაქალაქისა და ოლქის 1.000-ზე მეტმა საწარმომ ოქტომბრის 31-ე წლისთავისათვის დაამთავრა წლიური გეგმის შესრულება. 5 ნოემბრისათვის მოსკოველთა და ოლქის მრეწველობის, ტრანსპორტისა და საქალაქო მეურნეობის საწარმოებმა ჩვენს ქვეყანას მისცეს 1 მილიარდ 800 მილიონ მანეთზე მეტი ზეგეგმიათი დაგროვება. მოსკოვის ოლქის კოლმეურნეებმა, მტს-ებისა და საბჭოთა მეურნეობების მუშაკებმა ვადამდე, 7 სექტემბერს, შეასრულეს სახელმწიფოსათვის პურის ჩაბარების გეგმა, გეგმის გადაჭარბებით მოგვეცეს 700 ათასამდე ფუთი პური. ვადამდე შესრულებულია აგრეთვე კარტოფილის, ბოსტნეულის, რძისა და ერბო-კარაქის ჩაბარების სახელმწიფო გეგმა. 1948 წლის ათ თვის განმავლობაში აშენდა 136 სასოფლო ელექტროსადგური და ელექტროფიცირებულია 1.000-ზე მეტი კოლმეურნეობა.

ძვირფასო ამხანაგო სტალინ! დედაქალაქის მშრომელნი ყოველდღიურად ბრძნობენ თქვენს განუწყვეტელ ზრუნვას მოსკოველთათვის, მოსკოველთა ცხოვრების გაუმჯობესებისათვის. გიგანტური მასშტაბით სწარმოებს მუშაობა მოსკოვის რეკონსტრუქციის სტალინური გენერალური გეგმის განსახორციელებლად. ფართოდ გაჩაღდა სახნაო მშენებლობა. ქალაქსა და მის გარეუბნებში. შენდება 2.000-ზე მეტი სახლი. შენდება მეტროპოლიტენის ახალი ხაზი. გაჩაღებულია მეშრომა სიგზაო მშენებლობაზე, ქეზებისა და მოედნების ასფალტმოსაწყობად და გასამწვანებლად. ქალაქის ტრანსპორტს შეემატა ახალი გაუმჯობესებული მძრავი შემადგენლობა. თქვენი ინიციატივით აგებული სარატოვ-მოსკოვის გაზსადენის ამუშაების დღიდან მილიონამდე მოსკოველმა მიიღო გაზი თავის ბინაში. დიდდება სასურსათო და სამრეწველო საქონლის მოხმარება. ქალაქის საავადყოფოთა ქსელი 20 პროცენტით გადიდდა ომამდელ პრიიღთან შედარებით. ეითარდება და უმჯობესდება სკოლების და კულტურულ-საგანმანათლებლო დაწესებულებათა მუშაობა.

შშრომელთა საჭირბოროტოსათვის ასეთი ზრუნვა შესაძლებელია მხოლოდ გამარჯვებული სოციალიზმის ქვეყანაში!

მიიღეთ, ძვირფასო იოსებ ბესარიონის-ძე, მხურვალე, გულითადი მადლობა მშობლიურ სოციალისტურ მოსკოველ თქვენი მამობრივი ზრუნვისათვის.

ძვირფასო ამხანაგო სტალინ! საბჭოთა ადამიანების შრომითი გმირობა ყველაზე მკაფიოდ გამოხატავს ხალხის უსაზღვრო ერთგულებას ლენინ-სტალინის დიადი საქმისადმი, მოწმობს იმას, რომ მშრომელნი სავსებით და ერთსულოვნად უჭერენ მხარს ბოლშევიკური პარტიისა და საბჭოთა მთავრობის პოლიტიკას.

ჩვენი დიდი სოციალისტური სამშობლოს, როგორც დემოკრატიული ბანაკის ავანგარდის, მთელი მოწინავე კაცობრიობის ბურჯის, როლი ახალი ძალით გამოვლინდა მტკიცე მშვიდობისა და სახალხო დემოკრატიისათვის ბრძოლაში.

აჩოიბენ რა სამშვიდობო მშენებლობას, საბჭოთა კავშირის ხალხები ფეზიზად აღუვენებენ თავლყურს, თუ რა ხრიკებს მიმართავს საერთაშორისო იმპერიალისტური რეაქცია, რომელიც ცდილობს თავს მოაბეჭოს კაცობრიობას ახალი სისხლისმღვრელი ომი. ჩვენი ქვეყნის მშრომელებს ახსოვთ, რომ მშვიდობის ყველაზე მტკიცე და სანდოდ გარანტიას წარმოადგენს დიდი საბჭოთა კავშირის ძლიერების შემდგომი განმტკიცება.

მშვიდობის განმტკიცების, საერთაშორისო თანამშრომლობისა და ხალხთა უშიშროებისაკენ მიმართული ბრძოლი სტალინური საგარეო პოლიტიკა პროგრესული ადამიანების სიმპათიასა და მხარდაჭერას იწვევს ყველა ქვეყანაში.

თქვენმა, ამხანაგო სტალინ, პასუხმა „პრავდის“ კორესპონდენტის კითხვებზე ამბილა ამერიკის შეერთებული შტატებისა და ინგლისის ახლანდელ ხელმძღვანელთა პოლიტიკა, როგორც ავრესის პოლიტიკა, ახალი ომის გაჩაღების პოლიტიკა. თქვენმა სიტყვებმა იმ საზოგადოებრივ ძალთა ძლიერების შესახებ, რომლებიც მშვიდობის მომხრე არიან, მხურვალე გამოხმაურება ჰპოვა მთელი მსოფლიოს მილიონობით უბრალო ადამიანის გულში.

ძვირფასო იოსებ ბესარიონის-ძე! მოსკოველთა და მოსკოვის ოლქის ყველა მშრომელის სახელით პირობას გაძლევთ, რომ მოსკოველი მუშები, კოლმეურნეები და ინტელიგენცია უფრო მაღლა ასწევენ სოციალისტური შეჯიბრების დროშას, უფრო მტკიცედ იბრძოლებენ ომისშემდგომი ხუთწლედის ვადამდე მთლიანად და გადაჭარბებით შესრულებისათვის, ჩვენი სოციალისტური ეკონომიკის შემდგომი აღმავლობისათვის, საბჭოთა მეცნიერებისა და კულტურის ახალი აყვავებისათვის.

ჩვენ, ვცხოვრობთ ისეთ საუკუნეში, როცა ისტორიული განვითარების ყველა გზას კომუნიზმისაკენ მივყავართ. ეს გზა კაცობრიობას ეჩვენა უკვდავმა ლენინმა, ეჩვენეთ თქვენ. ჩვენთ საყვარელო მასწავლებელო და ბელადო! თქვენი ნაცადი და ბრძენი ხელმძღვანელობით ჩვენ მივაღწევთ კომუნიზმის სრულ გამარჯვებას ჩვენს ქვეყანაში.

გისურვებთ, იოსებ ბესარიონის-ძე, მრავალ წელს ჯანმრთელობას ჩვენი საბჭოთა სამშობლოს ხალხთა საბედნიეროდ, მთელი პროგრესული კაცობრიობის საკეთილდღეოდ!

გაუმარჯოს დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის 31-ე წლისთავს!

გაუმარჯოს ჩვენს ძლიერ საბჭოთა სამშობლოს!

გაუმარჯოს ჩვენს მშობლიურ საბჭოთა მთავრობას!

გაუმარჯოს ვმრიულ ლენინ-სტალინის პარტიას!

დიდება საბჭოთა ხალხის დიდ ბელადს, მშობლიურ ამხანაგ სტალინს!

„კომუნისტის“ შემდეგი ნომერი გამოვა ოთხშაბათს, 10 ნოემბერს

დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის XXXI წლისთავი

ვ. მ. მოლოტოვის მოხსენება მოსკოვის საბჭოს საზეიმო სხდომაზე 1948 წლის 6 ნოემბერს

ამხანაგებო!

დღეს ჩვენ ვდღესასწაულობთ ჩვენს ქვეყანაში სოციალისტური რევოლუციის 31-ე წლისთავს.

საბჭოთა კავშირის მშრომელნი დიდი ოქტომბრის ამ წლისთავს ეგებებიან ომისშემდგომი ხუთწლეულის მესამე გადამწყვეტი წლის სახელოვანი გამარჯვებებით. ფაშისტული და მტაცებელი სოციალისტური შეჯიბრება მუშათა კლასში, კოლმეურნე გლეხობაში, საბჭოთა ინტელიგენციის რიგებში, დღითიდღე ძლიერდება სსრ კავშირის ხალხთა წარმომბანან კომუნიზმის მშენებლობის საქმეში. საბჭოთა ადამიანების შემოქმედებითი ენთუსიაზმი მშრომელი მეწყვილობისა და სოფლის მეურნეობის აღმავლობის უმაგალითო მასშტაბისა და მნიშვნელობის დიდი გეგმების განსახორციელებლად. ჩვენს თვალწინ იზრდება საბჭოთა კავშირის ეკონომიური ძალიერება. განეხრელად იზრდება ჩვენი ხალხის მატერიალური კეთილდღეობა. უფრო მეტად მტკიცდება მეგობრობა სსრ კავშირის ხალხებსა, რომელნიც ალფრთოვანებენი არიან საბჭოთა პატრიოტიზმით, გამაჭეაალული არიან უსაზღვრო ნდობითა და სიყვარულით ჩვენი ქვეყნის სტალინური ხელმძღვანელობისადმი.

ახალი აღმავლობის გზით

ჩვენი ხალხის მთელ მუშაობას დიდი საპაძალო ომის ძლევამოსილად დამთავრების შემდეგ საფუძველად უდევს ამხანაგ სტალინის ცნობილი მითითებანი:

„დაამთავრა რა ომი მტრებზე გამარჯვებით, საბჭოთა კავშირი შეეფინა თავისი სამეურნეო განვითარების ახალ, მშვიდობიან პერიოდში. ამჟამად საბჭოთა ხალხის წინაშე დგას ამოცანა — განამტკიცოს მოპოვებული პოზიციები და გასწიოს წინ ახალი სამეურნეო აღმავლობისაკენ. ჩვენ არ შეგვიძლია დავუჯერდეთ ამ პოზიციების განმტკიცებას, ვინაიდან ეს ერთ ადგილზე შეჩერებადეც მიგვიყვანდა,—ჩვენ უნდა გავწიოთ წინ, რათა შევქმნათ პირობები სახალხო მეურნეობის ახალი მძლავრი აღმავლობისათვის. ჩვენ უმოკლეს ვადაში უნდა მოვიშუშოთ ჩვენს ქვეყანას ტრის მიერ მიყენებული ჭრილობები და აღვადგინოთ სახალხო მეურნეობის განვითარების ომამდელი დონე, რათა უახლოეს დროში მნიშვნელოვნად გადავაჭარბოთ ამ დონეს, ავამაღლოთ ხალხის მატერიალური კეთილდღეობა და კიდევ უფრო განვამტკიცოთ საბჭოთა სახელმწიფოს სამხედრო-ეკონომიური ძლიერება“.

ახლა ყველა ხედავს, რომ საბჭოთა ადამიანები წარმატებით ახორციელებენ მოპოვებული პოზიციების განმტკიცებისა და ახალი სამეურნეო აღმავლობისაკენ შემდგომი წინსვლის ამ სტალინური პროგრამის.

თუ ომისშემდგომი ხუთწლედის პირველი წლის გეგმა მთლიანად ეს შესრულდა, რადგან პირველ ომისშემდგომ წელს დიდი ძალები დასჭირდა მრეწველობის, სამხედრო რელსებიდან მშვიდობიანი განვითარების რელსებზე გადაყვანასა, აგრეთვე 1946 წლის გვალვასა და მოუსავლიანობასთან დაკავშირებული წარმოებიდან დამატებითი სიძნელეების გამო, უკვე ხუთწლედის მეორე წელს მდგომარეობა გაუმჯობესდა მთელ სამეურნეო ფრონტზე. 1947 წელს ჩვენმა მრეწველობამ არა თუ მთლიანად, არამედ მნიშვნელოვანი გადაჭარბებით შეასრულა თავისი წლიური გეგმა. ამის შედეგად მთლიანად შესრულდა ომისშემდგომი ხუთწლედის პირველი ორი წლის საერთო გეგმაც. საბჭოთა ხალხს დიდი მიღწევა იყო ის ფაქტიც, რომ უკვე გასული წლის დამლევს ჩვენი მრეწველობა ომამდელ, 1940 წლის ღონემდე აღიდა.

ასეთ ვითარებაში ომისშემდგომი ხუთწლედის გეგმის შესრულებისათვის გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს ხუთწლედის მიმდინარე მესამე წელს. ჩვენი მუშათა, პატრიოტი ორგანიზაციების, პროფკავშირების, კომკავშირის მუშათის წარმატებებზე დამოკიდებული მთელი ხუთწლედის შესრულება და, მისი ვადამდე შესრულების შესაძლებლობა. ჩვენ კი ვიცით, რომ ხუთწლედის ვადამდე შესრულების იდეა ღრმად შეიჭრა მუშათა კლასს შეგებაში.

ჯერ კიდევ შარშან ლენინგრადის მუშებმა მოწოდებით მიმართეს მთელი ჩვენი ქვეყნის მუშებს—შეესრულებინათ ხუთწლედი ოთხ წელიწადში. ამ მოწოდებამ უდიდესი გამოხმაურება ჰპოვა. ჩვენ მივაღწიეთ იმას, რომ მიმდინარე წლის პირველ კვარტალში არ ყოფილა სამ ეწველი პროდუქციის გამომცა„ების ჩვენებლებივი შემცირება წინ, ! წლის უკანასკნელ თვეებიან შედარებით. წელს ჩვენი მრეწველობა ყოველ კვარტალში გადაჭარბებით ასრულებს დაწესებულ დავალებებს. პირველი ცხრა თვის მანძილზე მრეწველობის საერთო პროდუქცია 27 პროცენტით გაზრდილა გასული წლის შესაბამის პერიოდთან შედარებით. მარტო ეს ფაქტი მოწმობს, თუ რა სწრაფად მიდის ჩვენი სახელმწიფოს ომისშემდგომი აღდგენა და ეკონომიური აღმავლობა. ამას მოწმობს ის ფაქტიც, რომ მიმდინარე წელს ჩვენი მრეწველობა ისეთ დონეზე მოდის, რომელიც 17 პროცენტით აღემატება ომამდელ, 1940 წლის დონეს. (ტაში).

მრეწველობის აღდგენასა და ზრდასთან ერთად მიღწეულ მუშათა კლასის ოქტომბრის რევოლუციამ დასაბამი მისცა კაპიტალიზმის სისტემის ნგრევას, მაგრამ თითქმის სამი ათეული წლის მანძილზე საბჭოთა კავშირი სოციალიზმის ერთადერთი ქვეყანა იყო. მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ კაპიტალიზმს ჩამოშორდნენ ევროპის ისეთი ქვეყნები, როგორიც არიან პოლონეთი, რუმინეთი, ჩეხოსლოვაკია, ბულგარეთი, უნგრეთი, ალბანეთი, იუგოსლავია. გიგანტური ნაბიჯებით მიდის წინ სახალხო განმათავისუფლებელი მოძრაობა დამოკიდებულ და კოლონიურ ქვეყნებში. მიეხედგიდან ყველა დაბრკოლებისა და ეშმაკობიან კაპიტალისტის ქვეყნებში ძალების წინააღმდეგ ბრძოლაში. სულ უფრო იზრდება საერთაშორისო ავტორიტეტი სსრ კავშირისა, როგორც დემოკრატიული და ანტიიმპერიალისტური ბანაკის მთავარი ბურჯისა, რომელიც უპირისპირდება იმპერიალიზმისა და აგრესიის ბანაკს.

ლენინ-სტალინის დიადი დროშით ჩვენი ხალხი წინ მიდის თავისი მოძალეთის სრული რწმენით და ამყოფილებით უფუფრებს გმირული ბრძოლისა და სახელოვან გამარჯვებათა განელილ წლებს.

II

ახალი აღმავლობის გზით

ჩვენი ხალხის მთელ მუშაობას დიდი საპაძალო ომის ძლევამოსილად დამთავრების შემდეგ საფუძველად უდევს ამხანაგ სტალინის ცნობილი მითითებანი:

„დაამთავრა რა ომი მტრებზე გამარჯვებით, საბჭოთა კავშირი შეეფინა თავისი სამეურნეო განვითარების ახალ, მშვიდობიან პერიოდში. ამჟამად საბჭოთა ხალხის წინაშე დგას ამოცანა — განამტკიცოს მოპოვებული პოზიციები და გასწიოს წინ ახალი სამეურნეო აღმავლობისაკენ. ჩვენ არ შეგვიძლია დავუჯერდეთ ამ პოზიციების განმტკიცებას, ვინაიდან ეს ერთ ადგილზე შეჩერებადეც მიგვიყვანდა,—ჩვენ უნდა გავწიოთ წინ, რათა შევქმნათ პირობები სახალხო მეურნეობის ახალი მძლავრი აღმავლობისათვის. ჩვენ უმოკლეს ვადაში უნდა მოვიშუშოთ ჩვენს ქვეყანას ტრის მიერ მიყენებული ჭრილობები და აღვადგინოთ სახალხო მეურნეობის განვითარების ომამდელი დონე, რათა უახლოეს დროში მნიშვნელოვნად გადავაჭარბოთ ამ დონეს, ავამაღლოთ ხალხის მატერიალური კეთილდღეობა და კიდევ უფრო განვამტკიცოთ საბჭოთა სახელმწიფოს სამხედრო-ეკონომიური ძლიერება“.

ახლა ყველა ხედავს, რომ საბჭოთა ადამიანები წარმატებით ახორციელებენ მოპოვებული პოზიციების განმტკიცებისა და ახალი სამეურნეო აღმავლობისაკენ შემდგომი წინსვლის ამ სტალინური პროგრამის.

თუ ომისშემდგომი ხუთწლედის პირველი წლის გეგმა მთლიანად ეს შესრულდა, რადგან პირველ ომისშემდგომ წელს დიდი ძალები დასჭირდა მრეწველობის, სამხედრო რელსებიდან მშვიდობიანი განვითარების რელსებზე გადაყვანასა, აგრეთვე 1946 წლის გვალვასა და მოუსავლიანობასთან დაკავშირებული წარმოებიდან დამატებითი სიძნელეების გამო, უკვე ხუთწლედის მეორე წელს მდგომარეობა გაუმჯობესდა მთელ სამეურნეო ფრონტზე. 1947 წელს ჩვენმა მრეწველობამ არა თუ მთლიანად, არამედ მნიშვნელოვანი გადაჭარბებით შეასრულა თავისი წლიური გეგმა. ამის შედეგად მთლიანად შესრულდა ომისშემდგომი ხუთწლედის პირველი ორი წლის საერთო გეგმაც. საბჭოთა ხალხს დიდი მიღწევა იყო ის ფაქტიც, რომ უკვე გასული წლის დამლევს ჩვენი მრეწველობა ომამდელ, 1940 წლის ღონემდე აღიდა.

ასეთ ვითარებაში ომისშემდგომი ხუთწლედის გეგმის შესრულებისათვის გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს ხუთწლედის მიმდინარე მესამე წელს. ჩვენი მუშათა, პატრიოტი ორგანიზაციების, პროფკავშირების, კომკავშირის მუშათის წარმატებებზე დამოკიდებული მთელი ხუთწლედის შესრულება და, მისი ვადამდე შესრულების შესაძლებლობა. ჩვენ კი ვიცით, რომ ხუთწლედის ვადამდე შესრულების იდეა ღრმად შეიჭრა მუშათა კლასის შეგებაში.

ჯერ კიდევ შარშან ლენინგრადის მუშებმა მოწოდებით მიმართეს მთელი ჩვენი ქვეყნის მუშებს—შეესრულებინათ ხუთწლედი ოთხ წელიწადში. ამ მოწოდებამ უდიდესი გამოხმაურება ჰპოვა. ჩვენ მივაღწიეთ იმას, რომ მიმდინარე წლის პირველ კვარტალში არ ყოფილა სამ ეწველი პროდუქციის გამომცა„ების ჩვენებლებივი შემცირება წინ, ! წლის უკანასკნელ თვეებიან შედარებით. წელს ჩვენი მრეწველობა ყოველ კვარტალში გადაჭარბებით ასრულებს დაწესებულ დავალებებს. პირველი ცხრა თვის მანძილზე მრეწველობის საერთო პროდუქცია 27 პროცენტით გაზრდილა გასული წლის შესაბამის პერიოდთან შედარებით. მარტო ეს ფაქტი მოწმობს, თუ რა სწრაფად მიდის ჩვენი სახელმწიფოს ომისშემდგომი აღდგენა და ეკონომიური აღმავლობა. ამას მოწმობს ის ფაქტიც, რომ მიმდინარე წელს ჩვენი მრეწველობა ისეთ დონეზე მოდის, რომელიც 17 პროცენტით აღემატება ომამდელ, 1940 წლის დონეს. (ტაში).

მრეწველობის აღდგენასა და ზრდასთან ერთად მიღწეულ მუშათა კლასის ავადმყოფობა-ფიზიკურ ტანჯვა-ეროვნული ბედნიერებისა და საკოლმეურნეო შრომის დაზარალებულ ადამიანებისა. ეს კი ხელს შეიწყობდა ეროვნული ბედნიერებისა და საკოლმეურნეო შრომის ორგანიზაციის შემდგომ გაუმჯობესებასა და საკოლმეურნეო სოფლის კეთილდღეობის აღმავლობას. მთავრობის შარშანდელმა გადაწყვეტილებამ სოფლის მეურნეობაში ფულის ერთ-ერთ ძალიერ ბრძოლა-ბრძოლა ეს ... ...

დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის XXXI წლისთავი

3. მ. მოლოტოვის მოხსენება მოსკოვის საბჭოს საზეიმო სხდომაზე 1948 წლის 6 ნოემბერს

(გაგრძელება)

თი სახეებით გადაგვშლიან საბჭოთა ეპოქის მოვლენებისა და ადამიანთა მუშაობის ისეთი ეზრო. ნამდვილი ხელოვნება მისაზეიმოა და ღრმა კვალს სტოვებს ადამიანთა შეგნებაში. და ამიტომ ასე დიდი საბჭოთა ხელოვნების ახლანდელი აღმავლობის მნიშვნელობა საბჭოთა ხალხს კომუნისტური აღზრდის წარმატებათა განვითარებისათვის. საბჭოთა ხელოვნება ღრმად იჭრება ჩვენი ქვეყნის საზღვრებს იქით, აშკარებს ჩვენი საშობლოს საქმეებსა და ფლებებს, რის დაფარასაც ან შშრომელთა თვალში დამახინჯებას ცდილობს კაპიტალისტური პრესა.

მეცნიერულ-თეორიული მუშაობის ადამალმობისათვის დიდი პრინციპული და პრაქტიკული მნიშვნელობა აქვს უკანასკნელ დისკუსიას ბიოლოგიის საკითხების გამო მეცნიერულ წრეებში.

დისკუსიამ მეტკიდრეობითობის თეორიის საკითხებზე დააყენა ნიდი პრინციპული საკითხები მატერიალიზმის პრინციპებზე დამყარებული ნამდვილი მეცნიერების ბრძოლის შესახებ რეაქციულ-იდეალისტური ნაშთების წინააღმდეგ მეცნიერულ მუშაობაში, როგორიც არის ვეისმანიზმის მოძღვრება უცვლელი მემკვიდრეობითობის შესახებ, რომელიც გამოიცხადეს შეძენილ თვისებათა გადაცემას მომდევნო თაობებისათვის. ამ დისკუსიამ ბაზებამით აღნიშნა მატერიალისტური პრინციპების შემოქმედებითი მნიშვნელობა მეცნიერების ყველა დარგისათვის, რამაც ხელი უნდა შეუწყოს მეცნიერულ-თეორიული მუშაობის დაჩქარებულ წინსვლას ჩვენს ქვეყანაში. ჩვენ უნდა ვეახსოვდეს მეცნიერების წინაშე ამხანაგ სტალინის მიერ დასახული ამოცანა: „არა მარტო დაეწიონ, არამედ უახლოეს დროში კიდეც გადააჭარბონ მეცნიერების მიღწეებს ჩვენი ქვეყანის ფარგლებს გარეთ“. **(ბანგრძლივი ტაში).**

დისკუსიის ბიოლოგიის საკითხებზე დიდი პრაქტიკული მნიშვნელობაც ჰქონდა, განსაკუთრებით სოციალისტური სოფლის მეურნეობის შემდგომი წარმატებისათვის. ტყუილად ხომ არ ჩაიდდა ამ ბრძოლას სათავეში აკადემიკოსი ლისენკო, რომლის დამსახურებაც სოციალისტური სოფლის მეურნეობის აღმავლობისათვის ჩვენს საერთო ბრძოლაში, ყველასათვის ცნობილია. ეს დისკუსია ჩატარდა მიჩურინის ცნობილი დოკლადის: „ჩვენ ვერ დაველოდებით მოწყალეობას ბუნებისაგან; ჩვენი ამოცანაა გამოვართვათ იგი ბუნებას“. მიჩურინის ეს ანდერძი, შეიძლება ითქვას, გამსჭვალულია ბოლშევიკური სულისკვეთებით და მოუწოდებს არა მარტო მეცნიერების მუშაკებს, არამედ სოფლის მეურნეობის მილიონობრივი პრაქტიკოსებსაც ცოცხალი შემოქმედებითი მუშაობისაკენ, ჩვენი ხალხის სასარგებლოდ და სადიდებლად.

მეცნიერული დისკუსია ბიოლოგიის საკითხებზე ჩატარდა ჩვენი პარტიის წარმმართველი გავლენით. ამხანაგ სტალინის ხელმძღვანელობა იდეებმა აქაც შეასრულეს გადამწყვეტი როლი, ახალი ფართო პერსპექტივები დასახეს მეცნიერულ და პრაქტიკულ მუშაობაში.

ახალი აღმავლობის გზაზეა ჩვენი ქვეყანა.

ამას მოწმობენ ის შრომითი აღმავლობა და უბრალო საბჭოთა ადამიანების ყოფა-ცხოვრების გაუმჯობესება, მეცნიერებისა და ხელოვნების ადამიანთა ის მიღწევები და სოციალისტური შეჯნებლობის ის წარმატებანი, რომლებსაც ჩვენ ყოველდღე ვხედავთ, ვმოსწლეობთ მათში თვითეული საკუთარი ძალების მიხედვით და რომლებითაც ჩვენ უფლება გვაქვს ვიამაყოთ. „ჯერ კიდევ გუშინ ჩვენი მტრები ცდილობდნენ გადაეკეტათ ჩვენი ქვეყნის ვეებერთელა ტერიტორია „უდაბნოს ზონათ“, ანადგურებდნენ და ანგრევდნენ ყველაფერს თავიანთ მტრულ გზაზე. ჩვენ ჯერ კიდევ არ მოგვიშუშებია ომით მოყენებული ბევრი ჭრილობა, არ აღგიდგენია მთელი რიგი ქალაქები, არ აგებულებია ის შენობები და ბინები, რომლებიც ჩვენ გვჭირდება, რათა ბოლო მოეფინოთ ფაშისტ ბარბაროსთა შემოსეულის შედეგებს. მაგრამ ჩვენ ამ მუშაობას წარმატებით ეუწევთ და სულ უფრო სწრაფად და ტემიციად მიდიოთარ წინ, უკან ჩამოვიტოვეთ რა ომამდელი დროის ბევრი მიღწევა.

დიდი აღმავლობის გზაზეა ჩვენი ქვეყანა, სადაც სამშობლოს სასარგებლოდ მიგმაბრობითა და ერთობლივი შრომით შეკავშირებული საბჭოთა ხალხების ოჯახი გეგრჩენებს მრავალეროვანი საბჭოთა კავშირის ხალხთა თანამშრომლობისა და ძმური ურთიერთობის ისტორიაში არნახულ მაგალითს. **(ტაში).**

ჩვენ გვაფრთიანებს, ბრძოლისათვის აღგვაფრთოვანებს და წინ მიგვაგორებს ბოლშევიკურ პარტიას, საბჭოთა ხალხის დიდ ბელადს ამხანაგ სტალინს. **(მთელი დარბაზის მჭეხარე ოვაცია).**

II

მეკიცხე. დემოკრატიული მეშვიდობისათვის ბრძოლის აპანგარდი

ოთხი წლის წინათ ამხანაგმა სტალინმა ომისშემდგომი პერიოდის ამოცანების განსაზღვრისას სთქვა:

„გერმანიის წინააღმდეგ ომის მოგება ნიშნავს დიადი ისტორიული საქმის განხორციელებას. მაგრამ ომის მოგება ჯერ კიდევ არ ნიშნავს ხალხებისათვის მომავალში მტკიცე მშვიდობისა და საიმედო უშიშროების უზრუნველყოფას. ამოცანა არა მარტო ის არის, რომ მოვიგოთ ომი, არამედ ისიც, რომ შეუძლებელი გავხადოთ ახალი აგრესიისა და ახალი ომის წარმოშობა, თუ საშეგამდე არა, ხანგრძლივი პერიოდის განმავლობაში მაინც“.

რათა ხელი შეეწყო ამ მიზნების წარმატებით განხორციელებისათვის, სსრ კავშირმა აქტიური მონაწილეობა მიიღო მთელ რიგ საერთაშორისო შეთანხმებათა შემუშავებაში ჯერ კიდევ მეორე მსოფლიო ომის პერიოდში.

ყველას ახსოვს, თუ როგორ შ-მოდგა შეთანხმებანი საბჭოთა კავშირსა, ამერიკის შეერთებულ შტატებსა და ინგლისს შორის, რასაც ჩინეთი და საფრანგეთი მიემხრნენ, და რაც შემდეგ საფუძვლად დაედო გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის წესდებას. უდიდესი მნიშვნელობა ჰქონდა საბჭოთა კავშირის, შეერთებული შტატებისა და ინგლისის შეთანხმებას გერმანიის საკითხზე, რაც მიღებული იყო იალტაში. ცნობილია აგრეთვე, რომ პოტსდამის დადგმულებებმა ომისშემდგომი მოწესრიგების საკმარისა ერთ-ერთ ეტაპად. პოტსდამის სეკციალური დელეგაციია იალთის შესახებ უნდა გამდეს, კიარის დელეგაციისა და იალტის შეთანხმებათან ერთად, საფუძველი მშვიდობის მოწესრიგებისა ომის შემდეგ.

ომის შესამაბამად საბჭოთა მთავრობა მტკიცედ მოითხოვს, რომ ომიდან ეგზიარდეს გერმანია და განხორციელდეს ოერის სამხედრო ოლქის, როგორც გერმანიის სამხედრო მრეწველობის მთავარი ბაზისადმი საერთაშორისო კონტროლის გარკვეული გეგმა. ამის შესაბამისადვე საბჭოთა მთავრობა მტკიცედ მოითხოვს, რომ საფუძვნი აიკრძალოს სამხედრო მრეწველობა იაპონიაში და დაწესდეს სათანადო საერთაშორისო კონტროლი, რათა იქ დაშვებულ არ იქნას სამხედრო მრეწველობის აღდგენა. მაგრამ ამასთან ერთად, საბჭოთა მთავრობის მიაჩნია, რომ არ შეიძლება ჩაზობილ იქნას სამშვიდობო მრეწველობა არც გერმანიაში და არც იაპონიაში. როგორც გერმანელ, ისე იაპონელ ხალხს უნდა მიეცეს შესაძლებლობა უზრუნველყოს თავისი თავი ყოველგვარ იმით, რისი მოცემაც შეუძლია მათს საკუთარ მრეწველობას, რომელიც სამშვიდობო საქონლის აწარმოებს.

თუ ჩვენ გვსურს ვიყოთ იმ ვალდებულებათა ერთგულნი, რომლებიც ეკისრეთ გერმანიისა და იაპონიის მიმართ მშვიდობის მოწესრიგების საქმეში, ამ გზით უნდა ვიარით. მხოლოდ ამით, ვისაც სურს დაუსრულებლად გაგაჩაბეროს გერმანიისა და იაპონიის ოკუპაცია და ვინც ანგარიშს არ უწევს მათი ხალხების კანონიერ ინტერესებს, შეუძლია თავი აარიდოს ლეგიტიმურ საერთაშორისო შეთანხმებათა შესრულებას.

ასეთია ომისშემდგომი მშვიდობის მოწესრიგების მთავარი ამოცანების მოგმამარეობა.

სსრ კავშირის საგარეო პოლიტიკის ეხვა ძირითადი საკითხია ბრძოლა აგრესიის ახალი ძალების წინააღმდეგ და, ომის შესაბამისად, ახალი ომის პრევენციისა და გამჩაღებელთა წინააღდეგ.

ამ მიზნით ჯერ კიდევ 1946 წელს საბჭოთა კავშირმა გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის განსახილველად შეიტანა ცნობილი წინადადება შეიარაღების საყოველთაო შემცირებისა და ატომური იარაღის აკრძალვის შესახებ. მიუხედავად აგრესიული ელემენტების წინააღმდეგობისა, ეს წინადადება გაერთიანებული ერების ორგანიზაციამ ძირითადად მიიღო.

შარშან საბჭოთა კავშირმა გენერალურ ასამბლეაში შეიტანა წინადადება ახალი ომის პროპაგანდისა და გამჩაღებელთა წინააღმდეგ ლონისძიებათა შესახებ. ყოველგვარი შენიშვნისა და შეზიდულის შემდეგ, რომლებიც ჩვენს პროექტში შეიტანეს, გაერთიანებული ერების ორგანიზაციამ სათანადო გადაწყვეტილება მიიღო. გენერალური ასამბლეის რეზოლუციია ისე გვიდოდგინეგ გარეცხეს ყოველგვარ წყალში და ისე ბეჯოთად გასწორიდეს, რომ იქ ერთი სიტყვითაც არ იხსენებიან ახალი ომის გამჩაღებელთა. მხოლოდ ამ რეზოლუციის სათაურში დარჩა იმის ხსენება, რომ იგი მიმართულია ახალი ომის გამჩაღებელთა წინააღმდეგ. მაგრამ ამ რეზოლუციას მაინც აქვს დადებული მნიშვნელობა საერთაშორისო უშიშროების ყველა პატიოსანი მოამბრის თვალში, რადგანაც იგი დადგმულია პროპაგანდის ყოველგვარი ფორმა, რასაც მიზნად აქვს ან შეუძლია შექმნას ანდა დაანქარის საფრთხე მშვიდობისათვის, მშვიდობის დარღვევა ან აგრესიის აქტი.

რათა რეზოლუციი შეიარაღების შემცირებისა და ატომური იარაღის აკრძალვის შესახებ მხოლოდ ქაღალდზე არ დარჩეს, საბჭოთა კავშირმა გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის აღნიშნული გადაწყვეტილების განსაკეთილებელად წელს შეიტანა კონკრეტული წინადადებანი.

საბჭოთა კავშირმა წინადადება შეიტანა, რომ ერთი წლის განმავლობაში ერთი მესამედით შემცირებულიყო ამერიკის შეერთებული შტატების, ინგლისის, საბჭოთა კავშირის, საფრანგეთისა და ჩინეთის — ხუთი ქვეყნის, რომლებიც, როგორც უშიშროების საბჭოს მუდმივი წევრები, მთავარი პასუხისმგებლები არიან საერთაშორისო უშიშროების დაცვისათვის, მთელი არსებული შეიარაღებული ძალები და შეიარაღება. ეს წინადადება უშუალოდ შეეხება მხოლოდ დიდ სახელმწიფოებს ან არ ეხება არე ერთი სხვა სახელმწიფოს შეიარაღებას. გარდა ამისა საბჭოთა კავშირმა წინადადება წამოაყენა აკრძალულიყო ატომური იარაღი, როგორც ისეთი იარაღი, რომელიც გამოვალისწინებულია აგრესიული მიზნებისათვის და არა თავდაცვის მიზნებისათვის. შეიარაღებისა და შეიარაღებული ძალების შემცირებისა და ატომური იარაღის აკრძალვის ღონისძიებათა განხორციელებისადმი მეთვალყურეობისა და კონტროლისათვის ჩვენ ჭინადდება წამოვაყენეთ შექმნილიყო უშიშროების საბჭოს ფარგლებში საერთაშორისო საკონტროლო ორგანნი, რომლისთვისაც უნდა წარიდგინოთ სრული ოფიციალური ცნობები შეიარაღებისა და შეიარაღებული ძალების მდგომარეობის შესახებ ამერიკის შეერთებულ შტატებში, ინგლისში, სსრ კავშირში, საფრანგეთსა და ჩინეთში.

ერთი თვეზე მეტს იხილავდნენ ამ საკითხს გენერალურ ასამბლეასა და მის კომიტეტებში. ყოველგვარი სამბამი იდეი სახელმწიფოები არ თანხმდებოდნენ თავიანთი შეიარაღებული ძალებისა და შეიარაღების შემცირებასა და ატომური იარაღის აკრძალვაზე. და მიაღწიეს იმას, რომ გენერალურმა ასამბლეამ მათთვის სასურველი რეზოლუცია მიიღო.

შეიერთებული შტატებისა და ინგლისის წარმომადგენლები ბანსაკუთრებით მტრულად შეხდნენ ჩვენს წინადადებას ატომური იარაღის აკრძალვის შესახებ. ისინი ვერ უარყოფენ უდავო მტკიცებას, რომ ატომური ბომბი აგრესიის იარაღია და არა თავდაცვის იარაღი, რომ იგი დანიშნულია მშვიდობიანი მცხოვრებლების, და, უმთავრესად, დიდი ქალაქების მასობრივი მოსპობისათვის, და რომ ასეთი იარაღის გამოყენებაზე ოცნება შეუძლიათ მხოლოდ ფაშისტ მტაცებლებს და არა თავისუფალთ ხალხთა ურჩომამდგენლებს. მაგრამ ისინი, ვისაც ამხანაგმა სტალინმა უწოდა „აგრესიული ჩრჩილის მორჩილი მოწაფეები“, ყოველგვარ საბაბს ეძებენ, რომ არ დაეშვან დანაშაულებრივი ატომური იარაღის აკრძალვა.

ამ მხრივ სულ უფრო გარკვეული ხდება ორი ძირითადი ბანაკი საზოგადოებრივ აზრში.

ამერიკის შეერთებულ შტატებში ატომური იარაღის აკრძალვის სასარგებლოდ გამოვიდნენ ომის წინათ შექმნილი პროგრესული პარტია უოლესის მეთაურობით და ბევრი ამერიკელი მეცნიერი და საზოგადო მოღვაწე, რომ აღარაფერი ვთქვათ მილიონობით მშრომელზე, რომელთა ხმა გამოხატულებას ვერ ჰპოულობს ყვითელი ბურჟუაზიული პრესის მოსყიდულ და დაქირავებულ ორგანოებში. შარშან ზაფხულში უშიშროების საბჭოს ატომის კომისიასთან არსებული ეგრეთწოდებულ „სამეშო კომიტეტში“ სახელმწიფოთა უმრავლესობამ, ინგლისის ჩათვლით, აზრი გამოსთქვა ატომური ბომბის აკრძალვის სასარგებლოდ. თუმცა, ამერიკის შეერთებული შტატების ზეგავლენით ისინი დიდხანს ვერ შერჩნენ ამ პოზიციას. დიდი ხანია ცნობილია, რომ ბევრი ინგლისელი მეცნიერი საბჭოთა კავშირის პოზიციას ამ საკითხში სწორად თვლის: ეჭვი არ არის, რომ ყველა ქვეყანაში ატომური იარაღის აკრძალვის მოსმენთა რიცხვი ხალხის დიდ უმრავლესობას შეადგენს, თუმცა ეს თავის გამოხატულებას ვერ ჰპოულობს გენერალურ ასამბლეაში.

რაც უფრო დაკინებით წინააღმდეგობას გაუწევენ აგრესიული ელემენტები ატომური იარაღის აკრძალვას, მით უფრო გალმავდება გამთავი ერთ მხრივ აგრესიისა და იმპერიალიზმის ძალებსა და მეორე მხრივ იმ ძალებს შორის, რომლებიც იცავენ საყოველთაო მშვიდობისა და დემოკრატიის განმტკიცების საქმეს. აქედან გამოდის, რომ საერთაშორისო საზოგადოებრივ აზრში ყოველდღე გაიჩრდება ატომური იარაღის მომხრეთა იზოლაცია. აქედან ფარეფეგ გამოდის, რომ საბჭოთა კავშირი, რომელიც სათავეში უდგას ბრძოლას დანაშაულებრივი ატომური იარაღის აკრძალვისათვის, სათავეში უდგას ყველა მშვიდობისმოყვარე ხალხს, სათავეში უდგას მთელი მსოფლიოს მოწინავე ადამიანებს. **(ხანგრძლივი ტაში).**

მეორე მსოფლიო ომამდე კაპიტალისტური სამყარო გაყოფილი იყო ბურჟუაზიული დემოკრატიის ქვეყნებად და ფაშიზმის ქვეყნებად. მაშინ აგრესიის წამომწყებთა როლს ასრულებდნენ ფაშისტური და მილიტარისტული ქვეყნები — გერმანია, იტალია და იაპონია, რომლებმაც შეაქმნეს ეგრეთწოდებული ანტიკომინტერნული ბლოკი. სწორედ მათ გაანაღეს მეორე მსოფლიო ომი, რომელიც ყველა ფაშისტს სამარეზენო მარცხით დამთავრდა.

საბჭოთა კავშირი მეორე მსოფლიო ომამდე დიდი ხნით ადრე მოეწყოდა და ყველა არაავერესიულ ქვეყანას გაერთიანებულიყვნენ ფაშისტური აგრესიისათვის წინააღმდეგობის გასაწევად და ყოველივეს ჰამობდა ცალკეულ დიდ სახელმწიფოთა ეარიგებებს აგრესიულ ფაშისტურ ქვეყნებთან სხვა მშვიდობისმოყვარე ხალხთა ხარჯზე, მაგალად მიეხენის სამრეხვნინ ხარჯზე.

როცა მეორე მსოფლიო ომი დაიწყო, საბჭოთა კავშირს არ დასჭირებია თავისი პოლიტიკის შეცვლა ინგლისთან და ამერიკის შეერთებულ შტატებთან ერთად ანტიჰიტლერულ კოალიციაში შესვლისას. ეს იყო იმ საგარეო პოლიტიკის, ბენეზიოი განგრძობა, რომელსაც საბჭოთა მთავრობა მეორე მსოფლიო ომამდე ახორციელებდა.

მრიისნაუ საფრთხე, რომელიც ეკრიპას, და არა მარტო ეკრიპას, დაიშქარა ფაშისტური ბერმანიისა და აგრესიული იაპონიის მხრივ მათი სულელური ბეგმებით მსოფლიო ბატონობისა და ყველა იმათი ეანაგდებულების შესახებ, ეინც ამ საბჭოშოფოებს წინააღმდეგობას გაუწევდა, აიძულა ინგლისისა და ამერიკის შეერთებული შტატების მმართველი წრეები გაერთიანებულიყვნენ საბჭოთა კავშირთან აგრესიისა და ფაშიზმის ძალების წინააღმდეგ. სსრ კავშირის და დემოკრატიული ქვეყნების ამ კავშირის შედეგად მოპოვებულ იქნა გამარჯვება აგრესიულ სახელმწიფოებზე და მიღებულ იქნა დიდნანშენელოვანი შეთანხმებანი ომისშემდგომი მოწყობის შესახებ.

საბჭოთა კავშირი ახლაც დგას ამ შეთანხმებათა ბაზაზე, რომლებიც მიმართულია ფაშიზმის ინტერესების დაცვისაკენ და ახალი აგრესიის აღკვეთისაკენ. საბჭოთა კავშირი კანონიერად მოითხოვს, რომ ეს შეთანხმებანი სრულყოფილად ნამდვილად და რომ ამასთან დაკავშირებით წამოჭრილი ახალი საკითხები გადაიჭრას აგრეთვე დაინტერესებულ სახელმწიფოთა ერთიერთმეთანხმებით. ვერავინ ვერ უარაყოფს საბჭოთა მთავრობის ტალინური საგარეო პოლიტიკის თანმიმდევრობას და ისა, რომ იგი სავსებით შეესაბამება საერთაშორისო უშიშროების ინტერესებს.

მთელი სამეი ის არის, რომ მეორე მსოფლიო ომის დამთავრების დროდან ამერიკის შეერთებული შტატებისა და ინგლისის მმართველი წრეების პოლიტიკაში ისეთი ცვლილებები მოხდა, რომელნეიც ნამდვილად მოაწყვეტენ ურარს თქმას სსრ კავშირთან ერთად დადებულ შეთანხმებებზე, რომლებიც მიმართულია ომის შედეგ მტკიცე დემოკრატიული მსოფლიოს დაფარვისაკენ, და გამოხატავენ ამ წრეების მოსწრაფებას თავს მოიხვიონ სხვა ქვეყნებს თავიანთი — იმპერიალისტური მშვიდობა, რაც შეუთავსებელია სახელმწიფოთა ანტიჰიტლერული კოალიციის განმთავიანებულებელი მიზნებთან.

ისინი ალბათ ფიქრობენ, რომ მას შემდეგ, რაც მათთვის სამხედრო საშიშროება გაქრა, შეეძლოთ უგულებელყოფნ ძველი შეთანხმებანი სსრ კავშირთან და ანგარიში არ გაუწიონ მათს არსებობას. ამ ქვეყნების მმართველ წრეებში ცოტა რიდია იმის მსურველი, რომ ხელი მოჰკიდონ თავისი დამპყრობლური ვეგეტაბენ განხორციელებას, რომლებიც მიმართულია ინგლის-ამერიკის ბლოკის მსოფლიო ბატონობის დამყარებისაკენ. ისინი ფიქრობენ, რომ გერმანიისა და იაპონიაზე გამარჯვების შემდეგ გაშენდეთ ასპარეზი ყველა სხვა ხალხზე ბატონობის მთელ გეგმების განსახორციელებლად, თუმცა ამის თქმა ამერიკან არ შეეძლოთ. სულ ეფერი მზრდი ხმაურითა და ღრიანცელით ომპერიალისტური წრეების ბანაკ თავს ეესმის ჩვენს ქვეყანას, რადგან ყველასათვის ცნობილია, რომ საბჭოთა კავშირი ომპერიალიზმის დამცარობლური ვეგმების შეურეგებელი მოწინააღმდეგეა.

ამის შემდეგ გასაგები ხდება, თუ რატომ ირეკვევა ყოველ ნაბიჯზე საბჭოთა კავშირის მონაწილეობით მიღებული უბნაშენელოვანესი საერთაშორისო შეთანხმებანი, და რომ, მაგალითად, ბერლინის საკითხი, მოუხდავად სსრ კავშირსა, ამერიკის შეერთებულ შტატებსა, ინგლისსა და საფრანგეთს შორის მიღწეული შეთანხმებისა, გადაეჭრიო რიგა.

ამხანაგმა სტალინმა ღრმად განმარტა ამერიკის შეერთებული შტატებისა და ინგლისის მმართველი წრეების ეს პოლიტიკა.

„სამეი ის არის, რომ აგრესიული პოლიტიკის სულისჩამდგმელებს ამერიკის შეერთებულ შტატებსა და ინგლისში თავი არ მიიჩნიათ დაინტერესებულად სსრ კავშირთან შეთანხმებითა და თანამშრომლობით. მათ უნდათ არა შეთანხმება და თანამშრომლობა, არამედ ლაპარაკი შეთანხმებისა და თანამშრომლობაზე, რათა ჩაშლილან ეს შეთანხმება, ხრალი დაეაყენონ სსრ კავშირს და ამით „დაამტკიცონ“ სსრ კავშირთან თანამშრომლობის შეუძლებლობა. ომის გამჩაღებლებს, რომლებიც ისწრაფვიან გამოიწვიონ ახალი ომი, ყველაზე უფრო ეშინიათ სსრ კავშირთან შეთანხმებისა და თანამშრომლობისა, ეინაიდან სსრ კავშირთან შეთანხმების პოლიტიკა ძირს უთხრის ომის გამჩაღებელთა პოზიციებს და უსაფრთხოდ ხდის ამ ბატონთა აგრესიულ პოლიტიკას“.

ამხანაგმა სტალინმა განსაზღვრა ეს პოლიტიკა და სთქვა, რომ „ამერიკის შეერთებული შტატებისა და ინგლისის ახლანდელ ხელმძღვანელთა პოლიტიკა არის აგრესიის პოლიტიკა, ახალი ომის გაჩაღების პოლიტიკა“.

ამხანაგმა სტალინმა განსაზღვრა ეს პოლიტიკა და სთქვა, რომ „ამერიკის შეერთებული შტატებისა და ინგლისის ახლანდელ ხელმძღვანელთა პოლიტიკა არის აგრესიის პოლიტიკა, ახალი ომის გაჩაღების პოლიტიკა“.

ამ თვალსაზრისით გასაგები ხდება თუ რატომ ექმნება დეკამაზეს ყველა ნაწილში ახალ-ახალი ამერიკული სამხედრო ბაზები, რატომ სურთ ამერიკის ხელისუფალთ იყოლიონ თავიანთი ჯარები ბევრ ქვეყანაში, რატომ გაიბერა წელს ამერიკის სამხედრო ბიუჯეტი ოფიციალის დროის ოდენთამედ და თერმეტჯერ უფრო მეტია, ვიდრე იყო იგი მაგალითად, ომამდელ 1940 წელს. ამ თვალსაზრისით გასაგებია ისიც, თუ რატომ ინარჩუნებენ დღეშდე ეგინეტტონში მეორე მსოფლიო ომის დროს შექმნილ ინგლის-ამერიკის სამხედრო შტაბს, რომლიც, როგორც ამერიკელი, ისე ინგლისელი ხალხისაგან საიდუმლოდ ამუშავებს აგრესიის ახალ გეგმებს.

უკანასკნელ დროს განსაკუთრებით დიდი ხმაურით დასაღეულ სახელმწიფოთა ყოველგვარი „კავშირებისა“ და „ბლოკების“ შექმნის გარშემო, თუმცა მთ არც ერთი სხვა სახელმწიფო არ ემეტრება. მთელ ამ აურზაურს „დასავლეთის კავშირის“, „ატლანტის კავშირის“, „ჩრეთლაშეა ზღვის ბლოკ-ბისა“ და სხვათა გარშემო, ფარავენ თავდაცვითი დეკლარაციებით, რომლებითაც შეიძლება მოატყუონ მხოლოდ უაღრესად ცეტუბრესელი ადამიანები. ნამდვილად ეს „კავშირები“ და „ბლოკები“ მიზნად ისახავენ ახალი აგრესიის მომზადებას და ახალი ომების გაჩაღებას, რომლებთაც დაინტერესებული არიან ეს თუ ის მმართველი წრეები და არა ამერიკის შეერთებული შტატების, ინგლისის ან რომელიმე სხვა ქვეყნის ხალხები. რაც შეეხება ინგლისსა და საფრანგეთს, ისინი ამ ქვეყნების მიერ სსრ კავშირთან დადებულ ხელშეკრულების წარსულშეგდეა არიან.

ამხანაგმა სტალინმა თავისი გადამწყვეტი სიტყვა სთქვა ომის შესახებ, თუ რით შეიძლება დამთავრდეს ახალი ომის გამჩაღებელთა პოლიტიკა. მან სთქვა:

„ეს შეიძლება დამთავრდეს მხოლოდ ახალი ომის გამჩაღებელთა სამარცხვინო მარცხით. ჩერჩილმა, ახალი ომის თავადრამა გამჩაღებელმა, უკვე მიიღწია ომის, რომ დაპარეგა თავისი ერისა და მთელი მსოფლიოს დემოკრატიული ძალების ნდობა. ასეთივე ბედი მოელის ომის ყველა სხვა გამჩაღებელს. ხალხთა ხსოვნაში მეტად ცოცხალია ალსწრნანდეული ომის საშინელებანი და მეტად დიდია საზოგადოებრივი ძალები, რომლებიც ახარს უეჭრენ მშვიდობას, და ჩერჩილის მოწაფეებს აგრესიის დარგში არ ძალუძთ მათი დაძლევა და ახალი ომისაკენ მიბრუნება“.

ამხანაგ სტალინის განცხადებამ გამომეფხიზლებლად უნდა იმოქმედოს. ეს განცხადება ცხადყოფოს, რომ ანტისაბჭოთა ინტრიგებს, რომლებსაც ანდა მომართავენ ახალი ომის გამჩაღებელთა სხვადასხვა აგენტები, საბჭოთა კავშირი და მთელი მსოფლიოს დემოკრატიული ძალები ფხიზლად ადევნებენ თვალყურს. **(ტაში).** ყველასათვის ცნობილია, რომ ასეთ ამბებს ღღეს სინათლე არ უყვარს, მაგრამ გაგელო. ამ დროს, როცა ხალხება ამა თუ იმ მმართველი ხროვის ბრძ. ... ...

საზეიმო სხდომა თბილისის ზ. ფალიაშვილის სახელობის ლენინის ორდენოსან ოპერისა და बალეტის სახელმწიფო თეატრში, მიძღვნილი დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის 31-ე წლისთავისადმი. პრეზიდიუმში სხედან (მარცხნიდან მარჯვენა) ამხანაგები: ვ. ეგნატაშვილი, ვ. გოგუა, ა. თოფურიძე, გენერალ-პოლკოვნიკი კაზაკოვი, ზ. კაციხოველი, მ. ბარამია, გენერალ-ლეიტენანტი ნ. რუხაძე, გენერალ-ლეიტენანტი ბ. კარანაძე, ზ. ჩხუბიანიშვილი, კ. ჩარკვიანი, გ. გოლუბოვი, ბ. ზამბახიძე, ბ. კიკნაძე, ა. ჯიშკარიანი და სხვ. ტრიბუნაზე ამხ. რ. შადღარი.

ფოტო ეფ. გინზბურგისა და რ. აკოფოვისა

დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის XXXI წლისთავი

ვ. მ. მოლოტოვის მოხსენება მოსკოვის საბჭოს საზეიმო სხდომაზე 1948 წლის 6 ნოემბერს

(დასასრული)

განმტკიცებული საბჭოთა კავშირის ხელმძღვანელობა წარსა საერთაშორისო საქმეებში ახალ სიმაღლეზე აყავდა. სოციალიზმის გზას დაადგნენ სახალხო დემოკრატიის მფლი რიგი ქვეყნები, რომლებთანაც სსრ კავშირი მეგობრობისა და ურთიერთდახმარების კავშირით არის დაკავშირებული. იუგოსლავიის ხელმძღვანელი ნაციონალისტური ჯგუფის გამეფლობამ დიდი ზიანი მიაყენა თავის ხალხს, მაგრამ შეიძლება ექნა არ ვიქნიროთ, რომ იუგოსლავიის კომუნისტური პარტია, თავის ინტერნაციონალისტურ ტრადიციებზე დაყრდნობით, გამოიხახავს გზას, რომ იუგოსლავიამ შესძლოს კვლავ შეიდგეს ერთსულოვან ოჯახში, რომელიც აერთიანებს სსრ კავშირსა და ახალი დემოკრატიის ქვეყნებს. **(ტაში).**

გაიზარდნენ და განმტკიცდნენ კომუნისტური პარტიები ევროპის ქვეყნებში. ფაშიზმის განადგურებამ დიდი შესაძლებლობა შექმნა მთელი დემოკრატიული და ანტიიმპერიალისტური ბანაკის ძალთა ზრდისა და დარაზმვისათვის.

მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ ძირეულად შეიცვალა აგრეთვე მდგომარეობა აზიაში. დედამიწაზე არსებული ორი და ერთი მეოთხედი მილიარდი ადამიანიდან, აზიის მოსახლეობა შეადგენს ერთ მილიარდ ორას მილიონ კაცს. ახლა აზიის ხალხები ამოძრავდნენ და ამ მოძრაობაში სულ მეტ როლს ასრულებენ სახალხო განმათავისუფლებელი ძალები. ახლოდან კაცობრიობის პროგრესს უბრრორტს ტრაბს შეუძლიათ შეადგინონ ეს სახალხო განმათავისუფლებელი მოძრაობა.

ასეთია ისტორიის შემტევი აღმავალი მსვლელობა.

იმპერიალიზმის საყრდენები სულ უფრო ინგრევა და არასამყარო ხდება. ამავე დროს იზრდებიან და ირაზმებიან დემოკრატიის, მშვიდობისა და სოციალიზმის ძალები.

ამ პირობებში იმპერიალისტური ძალები სულ უფრო ხშირად აგებენ თავიანთ ეარაუფს საკუთარი პოლიტიკის აგრესიულობის გალიერებაზე, თის ისტორიისა და სხვა ატომსფეროს შეკმნაზე. ეს ხერხები კარგად არის ცნობილი.

რამდენადაც უფრო მეტს იხმაურებენ ახალი ომის გამჩაღებელი ვაებატონები, მით სულ უფრო ჩამოშორებენ მილიონობით უბრალო ადამიანს ყველა ქვეყანაში და მით უფრო ძალე მოხდება ამ ვაებატონთა საერთაშორისო იზოლაცია. ამავე დროს მშვიდობისა და დემოკრატიის მომხრეთა საერთაშორისო ბანაკი, რომლის ავანგარდშიც სსრ კავშირი დგას, სულ უფრო მტკიცდება და დიდ და ურყევ ძალად იქცევა. **(ხანგრძლივი ტაში).**

* * *

ჩვენი ქვეყანა ახალ აღმავლობას განიცდის. ეს აღმავლობა ჩანს სამეურნეო წარმატებებში, კულტურული მუშაობის მასშტაბთა და შინაარსით, საბჭოთა ხალხის მორალურ-პოლიტიკური ერთიანობით, საბჭოთა ხალხისა, რომელიც ახალ, უფრო მაღალ საფეხურზე ავიდა. წლითიწლობით იზრდებიან საბჭოთა ხალხის ძალები. სულ უფრო მალლდება სსრ კავშირის საერთაშორისო ავტორიტეტი და ძლიერდება მისი გავლენა საერთაშორისო საქმეებში, რაც აფასებენ ჩვენი პარტიის პოლიტიკის სისწორეს. ამის შესაბამისად, ტაღლინური საგარეო პოლიტიკა გამსჭვალულია ურყევი თანმიმდევრულობით და ხვალინდელი დღის მტკიცე რწმენით.

ჩვენს წარმატებებს უნდა ვემადლოდეთ ბოლშევიკური პარტიის, ლენინისა და სტალინის ხელმძღვანელობას. **(მეტხარე, ხანგრძლივი ტაში).**

როცა 1917 წლის ზაფხულში, სამხედრო დამარცხებათა და სამეურნეო მოშლილობის პერიოდში, ჩვენმა მოწინააღმდეგეებმა განაცხადეს, რომ ოქსეთში არ არის ისეთი პოლიტიკური პარტია, რომელიც დასთანხმდეს და ხელში აიღოს მთლიანად სახელმწიფო ძალაუფლებო, ვლადიმერ ილიჩ-ს ელეხინა მაშინვე უპასუხა, რომ არის ასეთი პარტია, რომ „ჩვენი პარტია უფრს არ ამბობს ამაზე: იგი მზად არის ყოველ წუთს ხელში აიღოს მთელი ძალა-უფლება". იმავე წელს ბოლშევიკური პარტია, რომელიც მაშინ თავის რიგებში სულ 240 ათას წევრს ითვლიდა, სათავეში ჩაუდგა ოქტომბრის სოციალისტურ რევოლუციას და ჩვენი სამშობლო მიიყვანა სახალხო, საბჭოთა ხელსუფლების გამარჯვებამდე. **(მეუხარე, ხანგრძლივი ტაში).**

ამის შემდეგ ბოლშევიკურმა პარტიამ ჩვენი ქვეყანა გამოიყვანა იმპერიალისტური ომიდან, მემამულეთა მიწები გადასცა გლეხებს და გაანარწყვა წინააღმდეგობის ცდა კაპიტალისტებისა და მემამულეების მხრივ. მაშინვე მოპოვებულ იქნა გამარჯვება უცხოელ ინტერვენტებზე, რომლებმაც შეაჭრნეს მარჯნეტული „კავშირი 14 სახელმწიფოსა" და რომლებიც დამარცხებულ იქნენ რუსეთში ბურჟუაზიულ-მემამულური ხელისუფლების აღდგენის თავიანთ ცდებთან ერთად.

ამის შემდეგ ბოლშევიკური პარტიის მთავარი ამოცანა იყო დაეძლია მეურნეობის მოშლილობა, რაც გამოწვეული იყო გაქიანურებული სამოქალაქო ომით. ჩვენი მტრები ამბობდნენ: „ბოლშევიკებს ხელოვნდ ნგრევი შეუძლიათო". რამდენჯერ დაუფიცნიათ მათ რომ, თუ მემამულეები და კაპიტალისტები არ იქნენ, შეუძლებელია სახალხო მეურნეობის აღდგენა. ლენინ-სტალინის პარტიამ ამაზე უპასუხა სოციალისტური ინდუსტრიალიზაციის ბოლშევიკური გეგმით, ძლევამოსილი სტალინური ხუთწლედებით, რომლებმაც გარდაქმნეს ჩვენი ქვეყანა. **(ტაში).**

ამის შემდეგ იწყებ წინასწარმეტყველებს, „ბოლშევიკებს კისერს მოიტეხენ ლენინთა საკითხზეო", რომ შეუძლებელია სოფლის მეურნეობის სოციალისტური გარდაქმნაო. ამხანაგ სტალინის ხელმძღვანელობით ბოლშევიკურმა პარტიამ გადასჭარა ეს ამოცანაც. განაახორციელა კულაკობის, როგორც კლასის ლიკვიდაცია, მრავალი მილიონი გლეხური მეურნეობის კოლექტივიზაცია და შექმნა ჭინათ უმაგალითო წინააღმდეგობა სოფლის მეურნეობის აღმავლობისა და გლეხობის ყოფაცხოვრების ძირეული გაუმჯობესებისათვის. ამ გარდაქმნათა შედეგად ჩვენ ინამ მივაღწიეთ, რომ მუშათა და გლეხთა კავშირი ავიდა უმაღლეს საფეხურზე და გადაიქცა სოციალისტური საზოგადოების მორალურ-პოლიტიკურ ერთიანობად, რაც მაგალითიც მსოფლიო ისტორიამ არ იცოდა. **(ხანგრძლივი ტაში).**

ამ ამოცანების განხორციელებისას პარტია არაერთგზის შეხვედრია წინააღმდეგობას ოპოსიციური მტრების აგენტების მხრივ, განსაკუთრებით ტროცკისტებისა და ბუხარინელების მხრივ, რომელთანაც გაიწმინდა ბოლშევიკური პარტია და უფრო განმტკიცდ და უფრო დაირაზმა ამხანაგ სტალინის გარშემო. **(მეუხარე ტაში).**

ყველას ახსოვს დიდი სამამული ომის ამბები. სტალინი სათავეში ჩაუდგა ჩვენი სამშობლოს დაცვის საქმეს და ხელში აიღო ჩვენი ქვეყნის შეიარაღებული ძალების ხელმძღვანელობა — და სამშობლოს ხალხმა მოიპოვა გამარჯვება გერმანიის ფაშიზმსა და მის მოკავშირეებზე. ფიქრობდნენ, გამოიფიტება და დასუსტდება სსრ კავშირი, იგი კი უფრო განმტკიცდა დიდი სამამული ომის დროს, ეარაუოობდნენ, ომის შემდეგ საბჭოთა კავშირი დამოკიდებული აღმოჩნდება მთავარ კაპიტალისტურ სახელმწიფოებზეო, ხოლო საბჭოთა კავშირი, როგორც წინათ, ახორციელებს თავის დამოუკიდებელ სტალინურ საგარეო პოლიტიკას და ხელმძღვანელობს საბჭოთა ხალხისა და საერთაშორისო უშიშროების ინტერესებით. **(მეუხარე, ხანგრძლივი ტაში).**

ომი დამთავრდა. ჩვენ მოგვეცა შესაძლებლობა შეედგომოდით მშვიდობიან შრომას. საბჭოთა კავშირი გადაჭარბებით ასრულებს თავის ახალ, ომისშემდგომ ხუთწლედს. აღმავლობაა სხვა ქვეყნებშიც, რომლებიც სოციალიზმის გზას დაადგნენ. ახლა გაბატონებულ ბურჟუაზიულ წრეებში გავრცელდა ყოველგვარი უიარო „შიში" — შეშინებული არიან ჩვენი წარმატებებით, ეშინოთ სსრ კავშირის სულ უფრო მზარდი ეკონომიური აღმავლობისა. რა თქმა უნდა, ეს ვერ აიძულებს საბჭოთა ხალხს შეასუსტოს თავისი შრომითი ლონისძიებანი, არამედ, პირიქით, უფრო აღაფრთოვანებს ჩვენი ქვეყნის მილიონობით შრომელს — მუშებს, კოლმეურნეებს, საბჭოთა ინტელიგენციას, ჩვენს ახალგაზრდობას.

რა არის ჩვენი ახალ-ახალი წარმატების საფუძველი? შეიძლება მოკლედ ეუპასუხოთ ამ კითხვაზე. ჩვენი წარმატებათა საფუძველია ბოლშევიკური პარტიის, დიდი სტალინის ხელმძღვანელობა, რამაც მუშათა კლასი და მრრომელი გლეხები დარაზმა სოციალისტიის გამარჯვებისათვის ბრძოლაში. **(მეუხარე, ხანგრძლივი ოვაცია).**

არის კაპიტალისტური ქვეყნები, სადაც ცოტა სიმდიდრე და ადამიანთა გამოცდილება როდია დაგროვილი, სადაც არის ბუნებრივი რესურსები და ბევრი სხვა რამ. მაგრამ კაპიტალიზმის დრომოჭმული სისტემა, მისი ეკრძო საკუთრება და წარმოების ანარქია, მისი სოციალური და პოლიტიკური ანტაგონიზმები და კრიზისები, რომლებიც მას სწუწავენ, ამ ქვეყნებს უმზადებენ არასიმტკიცეს და კატასტროფულ მარცხებს, პრიორიტეტ ქანობასა და რეკოლუციურ რყევას.

სულ სხვა მდგომარეობაა საბჭოთა კავშირში, სადაც განმტკიცდა სოციალისტური საზოგადოებრივი წყობილება, რომელიც წარმოადგენს ჩვენი საბჭოთა ოფოს ძალების ზრდის, საბჭოთა ადამიანების შრომითი ენთუზიაზმისა და სულიერი აღმავლობის უშრეტ წყაროს. ჩვენს ქვეყანაში როგორც დიდ, ისე ყოველ ცალრე საქმეში ჩანს წარმმართველი ი და მამიმალიზებელი ნება კომუნისტური პარტიისა, რომელმაც არ იცის, თუ რა არის გადაულახავი დაბრკოლებანი. **(ხანგრძლივი ტაში).**

ოქტომბრის რევოლუციის ისტორიამ შეამოწმა და გამოაწრთო ჩვენი პარტიის ლენინურ-სტალინური ხელმძღვანელობა, რომელმაც საბჭოთა ხალხს უსაზღვარო ნდობა და სიყვარული მოიხვეჭა. ჩვენმა ხალხმა თავისი სასატყი ისტორიული ადგილი დაიკავა სხვა ხალხთა შორის და დაამტკიცა, რომ კომუნისტური პარტიისა და დიდი სტალინის ხელმძღვანელობით მას ძალუძს შეასრულოს ახალ-ახალი დიადი საქმეები. **(მეუხარე, ხანგრძლივი ტაში).**

გაუმარჯოს ჩვენს საბჭოთა სამშობლოს — ჩვენი ქვეყნის ხალხთა მეგობრობისა და დიდების ბურჯს! **(მეუხარე, ხანგრძლივი ტაში).**

გაუმარჯოს დიდ პარტიას ბოლშევიკებისას, ლენინ-სტალინის პარტიას, ბრძოლებში გამობრძმედილ საბჭოთა ხალხის ავანგარდს, ჩვენი გამარჯვებების სულისჩამდგმელსა და ორგანზრდატორს! **(მეუხარე, ხანგრძლივი ტაში).**

ლენინის დროში, სტალინის წინამძღოლობით, ფინ—კომუნიზმის გამარჯვებისაკენ! **(მეუხარე ოვაცია, რომელიც დიდხანს არ სწყდება. ყველანი ფეხზე დგებიან. შეძახილები: „გაუმარჯოს ჩვენს მშობლიურ ამხანაგ სტალინს!", „დიდ სტალინს ვაშა!", „გაუმარჯოს ჩვენს დიდ სოციალისტურ სამშობლოს!").**

მშრომელთა დეპუტატების თბილისის საბჭოს საზეიმო სხდომა, მიძღვნილი დიდი ოქტომბრის XXXI წლისთავისადმი

გუშინ საღამოს ზ. ფალიაშვილის სახელობის თეატრის და बალეტის სახელმწიფო თეატრში შესდგა მშრომელთა დეპუტატების თბილისის საქალაქო საბჭოს საზეიმო სხდომა, პარტიული და საზოგადოებრივი ორგანიზაციების და თბილისის გარნიზონის სამხედრო ნაწილთა წარმომადგენლებთან ერთად, მიძღვნილი დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის XXXI წლისთავისადმი.

თეატრის დარბაზი საგულდაგულოდ მორთული დახვდათ საზეიმო სხდომაზე დასასწრებად მოსულთ, იარსასა გასწვრივ კიდევაკიდულ განფენილ ტრანსპარანტებზე აღბეჭდილი იყო საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის საოქტომბრო მოწოდებები სცენის ამშვენებდა 16 დროშა, თეძენმეტი მომაგე მოკავშირე რესპუბლიკისა და ამ დროშათა ფონზე ბრწყინავდნენ მშვინვიერად შესრულებული პორტრეტები, შუაში—ხალხთა დიდი ბელადის ამხანაგ სტალინისა და მის ირიე მხარეს—ვ. მ. მოლოტოვისა და ლ. პ. ბერიასი. მორთულობას აგვირგვინებდა დიდი ლენინის ბიუსტი, ფერადი ყვავილებით შემკული და წითელი შუქით გაბრწყინებული.

ჯერ კიდევ საზეიმო სხდომის დაწყებამდე თეატრის დარაბაზი აივსო დედაქალაქის მშრომელთა საუკეთესო წარმომადგენლებით. აქ იყვნენ საოქტომბრო სოციალისტური შეჯიბრების მონაწილენი: საწარმოთა მოწინავე ადამიანები, სტახანოველები, ინჟინერ-ტექნიკოსები, მეცნიერების, ლიტერატურის, ხელოვნების მუშაკები, პარტიული, საბჭოური, პროფკავშირული და კომკავშირული ორგანიზაციების, აგრეთვე გმირი საბჭოთა არმიის წარმომადგენლები.

საზეიმო სხდომის პრეზიდიუმში იყვნენ: ამხანაგები კ. ჩარკვიანი, ზ. ჩხუბიანიშვილი, ვ. გოგუა, მ. ბარამია, ა. თოფურიძე, ძ. ლელაშელი, რ. შადღარი, გ. ზამბახიძე, ზ. კაციხოველი, ვ. ბაქრაძე, კ. ციმაკურიძე, გ. გიორგაშელი, ა. ჯიშკარიანელი, მ. ბალაკაძე, კ. ჭეკნიანე, ა. ბაგეთელი, ვ. ქარჩავა, ი. ზოდელავა, გენერალ-პოლკოვნიკი მ. კაზაკოვი, გენერალ-ლეიტენანტები ნ. რუხაძე, გრ. ყარანაძე, შ. წერეთელი, აკადემიკოსი ნ. მუსხელიშვილი, პოეტი-აკადემიკოსები ი. გრიშაშვილი და გ. ლეონიძე, ს. ჩიქოვანი, ი. ნიკოლაძე, ა. ხარავა, ა. ვასაძე, ნ. ვახნაძე, ე. სოხაძე, მინისტრები, გენერალები, საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის ორგანიზაციის რაიონული კომიტეტების მდივნები, დედაქალაქის საწარმოთა წარჩინებული ადამიანები, მეცნიერების, ტექნიკის, ლიტერატურისა და ხელოვნების გამოჩენილი მოღვაწეები.

საზეიმო სხდომა გახსნა მშრომელთა დეპუტატების თბილისის საქალაქო საბჭოს აღმასრულებელი კომიტეტის თავმჯდომარემ ამხ. გ. გიორგაშელმა.

შემოვიდა წინადადება საპატიო პრეზიდიუმის არჩევის შესახებ. შემოგვიდა ბრძანებათა ბრძანებ ბერიას შესახებ. ბრძანებულ-ბრძანებ ბერიას ბერიას ბერიას